

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szirénhangok.

Pécs, 1901. április 26.

Nem annyira veszedelmes, mint inkább nevetséges szirénhangok hallatszanak át Bécsből, a melyek arról regélnek, hogy munnyire örülnek a magyarok annak, hogy mégsem kell elszakadni Ausztriától, a mely veszedelem öt év óta állandóan fenyegette őket, de most már elvonult, mert az osztrák pártok is a gazdasági közösség mellé álltak. A magyar hivatalos körök — a bécsi híresztelés szerint — tudják, hogy a különválás a teljesen eladósodott magyar mezőgazdaságot egészen koldusbotra juttatná, mert az önálló vámterület első következménye az volna, hogy megperdülne a dob a magyar birtokokon s a magyar dzsentri napja végkép leáldoznék. Ezért tartja olyan nagy szerencsének a magyar közvélemény az osztrák politikai konstellációt, mely a közös vámterületnek kedvez.

Nos ezt a nótát ismerjük s aligha csalódunk, ha Budapesten keressük azt a muzsikust, aki azon a bécsi hangszeren játszik. Mert azt az emelkedett hangulatot, a mely olyan nagyon örül annak, hogy az osztrákok hajlandóságot mutatnak minket továbbra is megtartani gyarmatuknak, a kormánykörökön kívül alig fődözhetné föl valaki Magyarországon, a mint hogy itt az elszakadás fenyegető veszedel-

métől kívülük aligha retteg valaki. Hiszen már az agráriusok is megbarátkoztak a különválás gondolatával, mert meggyőződtek róla, hogy az a gazdasági politika, melyet a közös vámterületen három évtized óta folytatunk, fokozatosan sodorja a bukás örvénye felé mezőgazdaságunkat is, pedig a kormány tolytonosan azt hangoztatja, hogy a gazdasági közösséget csupán a mezőgazdaságunk érdekében kell főtartani.

Mezőgazdaságunk azóta adósodott el annyira, mint ezt a bécsi szirén kárörvendezve konstatálja, mióta az osztrák-magyar vámszövetség kegyes támogatásában részesül s bizony az az osztrák tőke, a mely a magyar föld zsirját huzza, meg fogja gondolni még a gazdasági elszakadás esetén is, hogy jól tejelő magyar tehénkéjét könnyelműen odahagyja; mert van ám a világon elhelyezést kereső más tőke is, nemcsak az osztrák s ha az osztrák tőke dobbal fenyegetőzik, találunk az osztrák határokon túl is Wertheim-szekrényeket, melyek készségesen fognak megnyitni előttünk, hogy biztos jövedelemre helyezhessék el nálunk heverő tartalmukat.

Azok a budapesti kormánykörökből inspirált bécsi fiánc körök nem is biznak valami nagyon fenyegetéseik elrettentő hatásában, mert jónak látják egy füst alatt a legrózsásabb képet rajzolni a

magyar mezőgazdaság jövődő helyzetéről, a melybe az az osztrák csatornatervezetek keresztülvitele után jutni fog. Ugy tüntetik föl a dolgot, mintha Ausztria tisztán csak azért akarná megépíteni a Dunát az Elbával és Oderával összekötő csatornát, hogy a magyar nyersterménykivitelnek Németországba olcsó viziutat biztosíthassanak. Ők megépítik a csatornát, bár tudják, hogy ezzel Ausztria elveszti a földrajzi fekvéséből eddig élvezett előnyeit és Magyarországnak Németországba irányuló kivitelét emancipálják az osztrák vasutak tarifapolitikájától.

Valóban megható s eddig soha sem tapasztalt előzékenység lenne ez kedves osztrák szövetségeseink részéről, ha nem esnék arra az időre, mikor Németország éppen elzárkózni készül tervezett nagy agrárvámjaival a mi nyersterménykivitelünk elöl. Jól tudják ők, hogy a német vámtervezetek csakis Magyarországnak árthatnak, de eszük ágában sincsen, hogy ezt a közös vámterület alapján megújítandó kereskedelmi szerződésben elhárítsák rólunk. Hisz nekik éppen az az érdekük, hogy a vámkülföld megnehezítse a nyersterménykivitel a közös vámterületről, mert ezzel egy csapásra két legyet ütnek: egyrészt kizárólag maguknak biztosíthatják mezőgazdasági terményeinket, a melyek külföldre nem mehetvén, oly áron fog-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A pesszi mista.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
Irtá: Bora Margit.

— Nagyságos asszonyom, ön hibául rójjá fel nekem, hogy pesszimista vagyok. Részben igaza van, mert ez tényleg biba, nagy hiba, csak hogy nem olyan, mint a ruha, melynek felöltése saját akarattunktól függ. A természet rakta ezt már bölcsőnkbe s mennél jobban küzdünk ellene, annál jobban meggyökerezik bennünk.

Igaza van, furcsa emberek a pesszimisták.

Mig a hatalmas, remekművekkel telt könyvszekrényt nézik szemei, agyán biztosan az villan át, hogy de sok pókháló lehet e masszív butordarab mögött.

Prózai nemde? De hát látja, a pesszimista semmit sem tud a poézisról. Ha véletlenül elébe kerül, rögtön megtordítja s a poézis hátlapja bizony csak a rideg próza.

Higye el, nem én vagyok az oka, hogy ahelyett, hogy megdicséreném leányának azt a csupa finom himzésekkel álló kelengyét, gondolatom oda röppen abba a külvárosi bűzös kis szobácskába, ahhoz az elsatnyult, vézna alakhoz, a ki gyér világítás mellett öltögette ezt a diszes kelengyét; melylyel ön dicsekszik, hogy mily olcsón jutott hozzá.

Nem tehetek róla, igazán nem, hogy nem azt a bájos mosolyát nézem, a melylyel az

imént kérdezte: ugy-e jól tudok alkudni? Hanem azt a beesett halvány arcot látom magam előtt, a ki kétségbeesve készíti a mindig rosszabbul fizetett munkát, mert tudja, ha nem vállalja el, elmennek a gyároshoz, hol minden raktáron van s ő családjával az éhalálnak néz akkor elé.

— Maga azt hiszi, hogy az a varrónő nem alkuszik, ha saját szükségleteit szerzi be? — kérdi ön.

— Tudom, hogy alkuszik, kell alkudnia, mert ha a kereskedő nem adja a cérnát nyolc krajcárért, hanem tizet követel, nem marad neki két krajcárja, hogy csecsemőjének reggelire zsemlet vehessen. Nagyságos asszonyom azonban csakis azért alkudozik, hogy alkalomadtán — mint az imént is — eldicsekedhessék vele. A megtakarítottat már a másik pillanatban borraivalól kapja valamelyik szobaleány, a miért köpenyét vállaira teszi.

Nem ugy van?

Ön hallgat, pedig a hallgatás sok esetben igen-t jelent.

Lám a kegyed lakása oly kifogástalan eleganciával van berendezve, hogy a legelkényeztettebb izlésnek is megfelel.

Az én hibám-e az, hogy észrevettem, hogy az ablakdeszka a parkánytól elvált, minek következtében ez a kis rés támadt?

Szemeim már régóta buvárkodnak benne. Undorító khaosz van itt. Különbféle forgácsok, apró morzsák, levágott körömdarabok, törött tűk, szalámi héjja; de nem merem tovább részletezni, ismervén gyenge idegzetét.

Mindez tele van hangyákkal; valamikor

mi élveztük, most ők lakmároznak vele. Akár-csak saját halálunk utáni porhüvelyeinket látnám.

— Az én lakásomon az enyészet képmása! — szörnyülködik most kegyed s mire holnap jövök, az asztalos szakértő kezei eltüntették már a részt. De hogyan? Egyszerűen bevették a deszkát s az a sok mindentféle szemét bennmaradt. Hogy a bisquit morzsák s szalámi héjjak idővel a hangyanál különb állatokat szülnék s vonzanak, az nem baj, mert nem látja senki. Egy ily csekélység miatt csak nem fogja az egész ablakdeszkát felrántatni, szép függőnyeit beporosíttatni, vagy pláne leszedetni.

Arra való a fal, hogy menhelyül szolgáljon az apró hulladékoknak s mire egyszer tán lebontják, ki tudja, hol leszünk!

Látja, ilyen az ember is. Mindama csekélynek látszó hibák, rosszaságok bensőnkbe jutnak, hol idővel felszaporodván, elemmé nővik ki magukat, — mely egész lényünket uralja. Most, mikor még mi vagyunk az erősebbek, most nem törődünk vele. Pedig egy radikális »nagytakarítással« még megjavíthatnók magunkat.

Igen ám, csak hogy akkor kizökkennék kényelmes szokásainkból, fel kellene takarnunk sok olyat, a minek ártalmára van a napfény és végre, a mi tán a legnehezebb, szakítanunk kellene sok jóbaráttal. És minek mindezt? Hiszen én sem vagyok rosszabb, mint más — gondoljuk — és maradunk a régiék. Ez a tény a legjobb altatószere lelkiismeretünknek.

nak az ő piacaikon elkelní, a milyeneket nekik éppen adni tetszik értük; másrészt pedig a külföld agrárvámjai ellen retorzió-kép ipari vámkokat fognak állítani, a melyekkel a külföld iparcikkeit kizárhatják a közös vámterületről s így az osztrák ipar itt még az eddiginél is nagyobb monopóliumot fog élvezni.

Mennyire másképpen eshetnék ki a Németországgal kötendő kereskedelmi szerződésünk, ha azt az önálló vámterület alapján köthetnék meg. Ebben az esetben lehetséges lenne Németországtól nyersterményeink számára kedvezményes vámtételeket kieszközölni, mert mi viszont a német iparcikkek behozatalát kedvezményezhetnénk, a mit a közös vámterületen soha sem fogunk tehetni, mert abba Ausztria soha beleegyezni nem fog, hogy egy külföldi iparos állam ipari behozatalát kedvezményes vámtételekkel előmozdítsuk s ezzel az ő iparcikkeinek a közös vámterületen konkurrenciát csináljunk.

Azért tüntetik föl tehát az osztrákok az ő csatornatervezetüket a magyar mezőgazdaság megváltója gyanánt, hogy eltereljék a figyelmet attól a veszedelemtől, a melylyel minket a németországi vámmozgalmak fenyegetnek s a melyet csak önálló vámterület alapján lennének képesek eltávolítani; mert Ausztria nemhogy rábirni igyekeznék német szövetségesét az agrárvámok elejtésére, hanem örül neki, ha azokat erőlteti, így hozván ezt magával a külön osztrák érdek, a mely minket is fogva tart mindaddig, míg közös könyhán élünk vele.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadó-hiavtal

Ha egy férjes asszony egy más férfival viszonyt folytat, a dolog napvilágra jöttével, a férfiak megverekesznek, az érdekelt nők könynyeikkel akarják jóvátenni a történeteket, a kávésnénikék megmosdatják őket szappan nélkül és az előkelő körökben célzatos mosolylyal azt mondják róla, hogy „flirt” s ezzel befejeződött a dolog.

A pesszimista már vesz magának annyi fáradságot, hogy megbíralja a szereplőben az embert.

Kutatásait oda irányozza, hogy mennyire kell súlyednie egy asszonynak, míg férje oldalán ennyire jut s viszont mily telhetetlen élvhajhászonak kell lennie egy oly férfinak, ki a más tulajdonát elbitorolja.

— Hallja maga kényelmetlen férj lehet, — mondták már sokan.

Hát bizony az vagyok. Elmondok egy közelálló példát.

Tegnap történt. Nőmmel sétálva, egy butorraktári kirakatban remek pamlagot látunk. Nőm annyira el volt ragadtatva, hogy — állítása szerint — hajlandó volt lemondani egy új ruháról, ha megveszem a pamlagot neki.

Azonnal be is mentünk s miután megkérdeztem árát, felborítottam a pamlagot.

— Ezt nem vesszük meg, — mondtam határozottsággal, mert az összes rugók öreggek, elavultak s rövid használat után tönkre lesz téve az egész pamlag.

Az utcára érve, megsajnáltam nőmet. — Látod, miért lettél nőmmé? Megmondtam, hogy pesszimista vagyok.

Untatom már ugy-e? Pedig még egy tapasztalt történetkét meg kell hallgatnia.

Hirek.

Pécs, 1901. április 26.

A csók.

Valaki összeállította, hogy a különböző nemzetek gyermekei mikor csókolóznak. Franciaországban például ezer és ezer csók csattan el a legrövidebb idő alatt. A fivér megcsókolja a nővérét, a férj a feleségét, a barát a barátját.

Angliában ugyanazon család tagjai ritkán csókolják meg egymást. A férfiak pedig sohasem vetemednek csókra — egymás közt.

Skótszágban még tartózkodóbbak az emberek, az anya méltóságán csorbát ejtene, ha felnőtt fiát megcsókolná. Még ha a fiuk benne vannak a gyermekkorban, még akkor is nagyon takarékoskodnak az anyai csókkal.

Az északi országokban különben is a csók csakis a szerelemnek a fegyvere. Általában nem lehet mondani, hogy másutt csak a szerelmesek csókolóznak. Van eset, hogy az udvari etikett előírja a csókokat.

A görög trónörökös házassága alkalmával a menyasszonynak nem kevesebb, mint százötven hivatalos csókot kellett osztogatni. Három csókot kapott a király, éppen annyit a királyné, három a Frigyes császárné, három a dán király és királyné, három Vilmos császár, egyet-egyet az összes jelenlevő hercegek és hercegnők.

A csók különben már a politikában is szerepelt. A devonshiri hercegnő állítólag egy ízben kijelentette, hogy ő mindenkinek egy csókot ad, a ki az ő férjére szavaz. Egy mézszáros erre megüzente, hogy e feltétel mellett férjére fog szavazni, a hercegnő beleegyezett s a mézszáros megkapta a csókot.

Modern házassági káté.

(Angol mintára.)

A mai házasság a régi házasságtól a közfelfogás szerint abban különbözik, hogy a modern házasságba egy kis szócska került: az „igény”. Az igény, mit a nő támaszt, ez riasztja vissza a férfiakat a házasságlól. A nők ugyan esküdjöznek égre földre, hogy mindennel megelégszenek, csak szeressék őket, ámde köztudomásu, hogy igényeik a házasság éveinek számával egyenes számában növekedik. Egy

Éveken át nagybátyámnál voltam, kinek nagy vagyona és egy szép leánya volt.

Ez az én nagybátyám minden hó elsején kapott bizonyos összeget az adóhivatalból. — Miféle pénz volt, magam sem tudom, de az mellékes is. Elég az hozzá, hogy ezt a pénzt mindig én mentem felvenni.

A pénztárnok, ki szemet vetett unoka hugomra, a legválogatottabb előzékenységben részesített mindig. Bármennyien is várakoztak már előttem, a mint meglátott azonnal hozzám jött, átadta a pénzt s azt mondta, a könyvet majd az iroda-szolgával elküldi, mert bizonyára sétálni szeretnék menni. Így volt ez mindig.

Egy alkalommal együtt ebédeltem vele.

— Ugyan mit szeret hugomon? — kérdelem tőle. — A szépség elmulik, a vagyon kiadódik s nem marad egyéb az asszonynál.

— Én csupán a hugát szeretem, — felelt ő, bajuszát pederve — nem pedig ezeket a külsőségeket.

— No majd meglátjuk, — gondolám magamban.

A legközelebbi hónap elsején zilált hajjal, sáros cipővel rontottam az adóhivatal poros, rideg szobájába.

Ajkaim vonaglottak a tetetett fájdalomtól, szemeim könnyeztek, — mert azt is lehet ám színlelni. Különbent ezt az ön körében még jobban értik, mint nálunk. — Oda léptem íróasztalához s el-elcsukló hangon kértem, adja ki gyorsan a pénzt, a könyvet meg küldje majd a szolgával, mert nagybátyám ép most kapott egy táviratot, melyben tudatják

angol írónő, Mathers Helén, az *Bam Wild-fire* című modern regényében kis kátét állított össze férjek számára, hogyan kell viselkedniök, ha boldog házasságukat meg akarják őrizni. Ez a káté valóságos szatira arra, hogy micsoda igényekkel kell megküzdeniök a szegény férjeknek. Ime a káté főbb pontjai:

1. Feségedet minél ritábban hagyjad magára. Ha megharagit, ne tedd azt, amit a férfiak ilyenkor tenni szoktak: ne menj el hazuról. A nő mindent eltűr, a férje dühit, brutalitását, csak a távollétét nem, szinte mindennap megtörténik, hogy a nő egyedül marad otthon. De micsoda kinokat áll ki ezalatt! Miért nem marasztalja a férjét szóval, könynyel. Ez nem fér meg az önértével. Az asszony a férj szemében olyan keveset jelent, hogy el sem lehet képzelni, miye ő a nőnek. Távozásakor minden napsugár eltűnik az asszony világából.

2. Ha otthon maradsz, ne ülj némán, mint a fatuskó, ne merülj el könyveidbe. Ha feleséged civodik, ne burkolozzál hallgatásba, hanem fizess vissza kedvesen és kamatostul. A férj némasága megőrjiti a nőt. Ha az asszony mással kezd kokettálni, sértett büszkeségben ne teted az érzéketlent. Ütlegeidet szerelmed jeleinek tekinti, de hallgatásodat közömbösségnek.

3. Ne állja feleséged elé azzal a gyűlöletes kifogással, hogy nyugalomra van szükséged. Amit a nő szépségének, nyughatatlanságának, civakodó hajlamának neveznek, valójában csak fölösleges életerő, tettvágy, gyakran az a vak szükséglet, hogy a férj figyelmét magára vonja. Adj a feleségednek olyan foglalkozást, mely neki megfelel, de ne fáraszd magad hiába, hogy temperamentumát megjavítsd.

4. Sohase mulaszd el, hogy feleségeddel szemben apró figyelmességeket tanusíts. Apró udvariasságok tartják fenn a szerelmet. Más férfiak ugy sem feledkeznek meg arról, hogy feleségednek apró udvarias szolgálatokat is tegyenek.

5. Hizelegj a feleségednek.

6. Ne légy szent a házadon kívül. Az asszonynak mindig abban a tudatban kell élni, hogy te más nők szemében is érdekes és kívánatos vagy. Ha tökéletesen megszolidultél, elvesztetted érdekességedet.

vele, hogy a bank, melynél egész vagyona depónálva volt, hirtelen megbukott. Hugom, ki ép haját sütötte ijedségében felborította az égő szeszlámpát s egész arcát összeégette, a mi teljesen elcsufította egész életére. Azért kérem a pénzt gyorsan, mert a gyógyszerhárból üdítőszert akarok haza vinni, hogy mire a pénztárnok ur eljön, legalább a fájdalmak kissé lecsillapodjanak.

S mi történt, kérdi ön, nagyságos asszonyom?

A pénztárnok ur elhalványodott s olyan felét mormogott, hogy elhelyezését várja, a mi akadályozza látogatásaiban; a könyvet pedig csak várjam meg, mert a szolga igen el van foglalva. Különbent biztatott, hogy nem sok már a várakozó, kik nálamnál előbb jöttek, mert kérem itt rendnek kell lenni — mondta kötelességtudó páthozsszal.

Ön elszörnyűködik e felett s a pesszimista nem, mert ő ismeri az embert s tudja, hogy ilyenek, vagy ehhez hasonlóak vagyunk valamennyien.

Bocsásson meg, hogy rövid időre lerántottam azt a jótékony leplet, mely hivatalva van elkényeztetett szemei előtt eltakarni a tulajdonképeni életet.

Könyelműség volt tőlem megfosztani ama hitétől, hogy az csak színlelt világ, a melyben ön él, hogy mindez ámitás, hogy ne mondjam hazugság.

Ismétlem, bocsásson meg és feledje el, a mit az imént mondtam, mert pesszimista boldog ember nem lehet.

7. Légy gazdag. (Ez a legérdekesebb pont.) Adj a feleségednek annyi pénzt, a mennyit csak akar. Az a férj, akinek nincs pénze, ki kénytelen feleségének megtagadni egyet-mást, ami az életet kellemessé teszi, egyszerűen nem számít. Ha háztartásod összeszorítod, az asszony azzal vádol, hogy nem vagy férj, mert nem tudsz keresni.

Kétségkívül érdekes megfigyelései vannak az angol ironikának, de még érdekesebb volna megfigyelni a férjjelöltek arcát, amint ezt a kátét olvasgatják.

Fájdalomdíj a hűtlenségért.

A történet, melyet el akarunk mondani, egy közeli városban esett meg. Hősnője egy szép szőke asszony, jótudója volt a város társadalmi életének. Ha ő nincs, végtelen unalmas lett volna minden jour és minden társas összejövetel, a melyeken nem tudtak volna miről beszélni. De a szép szőke asszony mindig adott tárgyat a jouroknak az ő pikáns kalandoskáival — s ezért mondjuk, hogy valóságos éltető lelke volt a társaságnak. Ő persze ezeken a jourokon sohasem volt jelen; hiába, ő nem szerette az asszonytársaságot. De ugylátszik, a férje sem fordult meg az összejöveteleken, mert mit sem sejtett az asszonykaja tilos kedvteléseiről s a legnagyobb nyugalommal vezette tovább az irodáját.

Egyszer azonban történt, hogy a férj Bécsbe akart utazni. A vasuti állomáson vette észre, hogy olyan irásokat hagyott otthon, a mi nélkül hiába való lett volna az egész utazása. Boszusan tért haza s otthon még bosszúsabban tapasztalta, hogy többet is talált odahaza, mint a mennyit honfelejtett. Nevezetesen az előszobában katonasapkára és katonaköpenyre bukkant. S megtalálta eme kincstári öltönydarabok tartalmát is, egy pörge bajszu hadnagyocskát, még pedig olyan helyzetben, a mely minden kétséget kizár, ahogy a modern szindarabokban mondani szokás. A kereskedő azonban nem rontott a szerelmekre, nem fojtotta meg a hűtlen asszonyt, hanem eszébe jutott a szolid kereskedelmi elv, a mely szerint: nem tetsző áruk visszavételnek. Ezért fölkereste az apósát, a ki vagyonos vállalkozó és haragosan mondta neki:

— Hallja, menjen a leányáért azonnal és vitesse haza, mert én egy percig sem tűröm tovább a házamban.

Az após hűledezve kért magyarázatot s mikor megkapta, ő is felette megbotránkozott. De azután kérlelni kezdte a vejét, hogy ne csináljon botrányt: az az üzletének is rossz reklám lenne.

— Tudja mit, adok magának ötezer forintot ráadásul a hozományra, ha megbo csát annak a csapodár asszonynak, — mondta az áldozatkész apa.

A férj arra gondolt, hogy a mai világban nem muszáj az embernek Othellonak lenni; lám a velencei mór is megbánta, amit cselekedett. Azután meg az ötezer forintot egyszerűen tudná kamatoztatni az üzletében. Denique elfogadta az ajánlatot és a házi béke zavartalan virágozott tovább.

Azonban a szép szőke asszony tudta az ő hivatását: a jourok unalmasokká váltak, a jouroknak új téma kellett. Bizonyára ezért történt, hogy a férj ismét kellemetlen fölfedezést tett, amikor nagy veszteségben volt a körben és szokása ellenére egy órával korábban ment haza. Ezuttal azonban nem egy hadnagy, hanem egy főhadnagy egyenruha hirdette a lakásán, hogy a katonaság és polgárság közötti jó viszony nem üres frázis. A férj persze éktelen dühbe jött s megint csak haza akarta küldeni a csapodár menyecskét. Az apósa újra kérlelte:

— Az Istenért! csak a botrányt kerülje el. Tudja mit, adok én magának tízezer forintot!

A férj a csöndes békesség embere volt, ez az oka, hogy ismét elfogadta az apósa

ajánlatát, elismerve, hogy kulánsabb már egy após se lehet a világon. S ez volt az oka, hogy legközelebb, a mikor már a felesége ismét főlebb haladt a badsereg ranglétráján s férje egy kapitányt talált házi tűzhelye mellett melegedve, ismét kiegyezett az apósával tizenötezer forintban.

De ezt már az após is megsokalta. Meg is mondta a vejének, hogy szigorú erkölcsi prédikációt tart az asszonynak.

— Biz az jó lesz, — mondta a férj.

S a felháborodott apa keményen megtámadta a hamis, szőke menyecskét:

— Hallod-e, amit te művelsz, az mégis több a soknál! A hadnagyodért fizettem ötezer forintot, a főhadnagyodért tízezeret, a kapitányodért tizenötezeret. Már most csak arra kérlek . . .

— Mire, édes apa? — mondta fejét lehajtva a bűnbánó asszonyka.

— Hogy jövőre ki ne kezdj valahogy a tábornokkal, mert akkor egészen tönkre megyek!

. . . S valóban: a legközelebbi jourokon már arról suttogtak, hogy a menyecskén fogott az erkölcsi leckéztetés. Visszatért első szerelméhez, a hadnagyhoz. Bizonyára csak azért, mert tekintettel volt az édes apja vagyoni viszonyaira . . .

Napirend 1901. április 27-én.

Naptár: szombat, április 27. — Róm. kath.: Zita. — Prot.: Zita. — Görög-kel. (ápr. 14.) Arisztark. — Zsidó: Ijár 8. — Nap két 4 óra 34 perckor; nyugszik 6 óra 49 perckor. — Hold két délben; nyugszik 1 óra 34 perckor éjjel.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, zivatarok, később desülés v.

Katonai sorozás a Scholz-sörházban reggel 8 órakor.

A Feketevíz-társulat igazgatósági ülése d. e. 10 órakor a vármegyeházán.

A vízvezetési nagybizottság ülése d. u. 3 órakor a városházán.

A megyei gazdasági egyesület választmányi ülése délután 4 órakor a vármegyeházán.

— (Nyári menetrend.) A magyar királyi államvasutak vonalain május 1 én lép életbe a nyári menetrend. Bennünket pécsiakat érdeklő változás nincs az új menetrendben, csak az az egy fontos, hogy az üszög-barcsi vonalon Barcs és Baranya Szt.-Lőrinc között mindkét irányban kísérletképpen egy-egy új vonat fog közlekedni, mely Barcsról csatlakozással a Pakrac felől érkező vonathoz d. u. 1 óra 20 perckor fog indulni és Baranya Szt.-Lőrincen Budapest és Eszék felé csatlakozást talál, az ellenvonatot pedig Baranya-Szt.-Lőrincről csatlakozással a Budapest és Eszék felől érkező vonatokhoz d. u. 3 óra 45 perckor fog indulni és Barcon a Pakrac felé induló vonathoz közvetlenül csatlakozik. A kaposvár-fonyód-füzdötelepi vonalon a múlt nyáron június 15 től bezárólag augusztus 31-ig mindkét irányban naponta közeledett egy-egy füzdövonat ez idén is forgalomba helyeztetik. A somogyiszob-balaton-szt.-györgyi vonalon június 15-től bezárólag augusztus 31-ig vasár- és ünnepnapokon mindkét irányban az idén is egy-egy füzdövonat fog közlekedni. A győr-veszprém-uj-dombovári vonalon a Győről d. e. 11 óra 52 perckor Uj-Dombovárra induló személyvonat Lepsényben csatlakozást nyer a déli vasut személyvonatához Nagy Kanizsa felé.

— (Pécs és Napoleon katonái.)

Bár gyakran észreveszünk, hogy a fővárosi lapok a maguk tudósítók révén, vagy tán redációkban szokásos más módokon, kétségbejöttön alapos információkat szereznek bizonyos dolgokról, nem igen reflektálunk ezekre s már csak akkor emelünk szót, midőn a fővárosban megjelent hír merész közelségbe jön a »fületlen gombok«-kal, mely hibába legutóbb a »Magyar Szó« esett bele. Fővárosi laptársunk birrovatában tegnap a következő

hírecske látott napvilágot: »Emlékoszlop Napoleon katonáinak Pécsen. Megirtuk a múlt napokban, hogy Pécsen a *Mossár* utcában rábukkantak arra a helyre, a hol Nagy Napoleonnak az Oroszország ellen viselt háboruja idejében Pécsen pestisben elhunyt katonái pihennek. A helyet, hol száznál több francia katonának csontvázára akadtak, már évekket ezelőtt kutatták, mert oszlopot akartak emelni a korzikai hős harcosoknak emlékére, s most, hogy végre rátaláltak a sírokra, csakugyan föl is állítják. Mint *Párisból* jelentik, ez irányban már meg is indították a mozgalmat s így valószínű, hogy a kegyeletes emlékmű nem sokára elkészül. Erre mindössze annyi megjegyezni valónk van, hogy: 1. Pécsen még eddig nincs »Mossár«-utca, 2. hogy bár találtak a város területén csontvázakat, de az itt dult óriási csaták hevére tekintettel, még nem egészen bizonyos, hogy ezek a csontvázak a hős korzikainak pestisben elhunyt katonái lennének és 3. hogy eddig legalább még nem hallottunk arról a közel jövőben emelendő oszlopról, mert bizony mostanában elég gondot okoz nekünk ama szobrok emelésének kérdése, melyeknek hősei feltétlenül közelebb állnak hozzánk, mint a derék franciák skeletjei. Így hát nem igen tudjuk, hogy miként kerül ez a hír a »Magyar Szóba«, ha csak nem találjuk magyarázatát ennek, a rólunk szóló hír utolsó soraiban, amelyekben kitűnik, hogy derék laptársunk igazi századvégi előkelőséggel *Párisból* értesül a pécsi hírekről!

— (Térzene.) A pécsi cs. és kir. 52 ik gyalogezred zenekara vasárnap délelőtt fél tizenkettőtől fél egyig térzenét tart a Széchenyi-téren a következő műsorral: 1.) Induló Ziehrertől. 2.) »Maritana« opera egyveleg Wallache-tól. 3.) »Az istenek szeszélye« keringő Scharf-tól. 4.) Egyveleg Verdi »Troubadour«-jából. 5.) »Radetzky« induló Strausstól.

— (Sorozás Pécsen.) A pécsi illetőségű hadkötelesek számára holnap kezdődik meg a katonai sorozás. A Scholz-féle sörházban reggel 8 órakor szombaton kezdődő sorozáson polgári elnök Majorossy Imre polgármester lesz; előadóként Pintér Ferenc tanácsnok szerepel; orvos Cirer Elek dr., tiszt főorvos lesz s a bizalmi férfiak lesznek Kelemen Mihály dr., Papp József és Scholz Gyula, városi törvényhatósági bizottsági tagok s a jegyzőkönyvet Csörnyei István vezeti. Holnap az első korosztálybeli, 1880-dik évi születésű hadkötelesek kerülnek sorozás alá, szám szerint kétszázhuszan.

— (Halálozás.) Talassy Gyula, Somogy vármegye nyugalmazott királyi tanfelügyelője, Szabadkán életének hetvennyolcadik évében meghalt.

— (A döbröközi templom keresztjének megáldása.) A döbröközi, most épülő plebániatemplom toronykeresztjének, valamint a tornyon s a templom tetőzetének különböző részein elhelyezendő, összesen 10 mellékeresztnek megáldása a napokban ment végbe. A megáldást — püspöki meghatalmazásból — Fájth Lajos plébános helyettes végezte, a reggeli szent mise után rövid alkalmi szent beszéd kíséretében a templom tornyaira tűzött keresztet jelentőségéről. Ezután ünnepies körmenetben kísérték a keresztet az új templomhoz. A pompás élő virág koszorúkkal és szalagokkal díszített keresztet fehérbe öltözött Mária-lányok vitték, mi alatt a harangok zúgtak s a nép szent keresztől szóló énekeket zengett. A főkeresztet a szeles idő miatt csak másnap lehetett a torony csucsára kitűzni, amikor is számos nézője volt a keresztet elhelyező bádogos segéd s neki segítő két bátor napszámos merész és nehéz munkájának. Most pedig ott ragyog Döbrököz felett a megváltás tündöklő szent jele, messze intve a Kapos-völgy felett.

— (Csak magyarul.) Stein Gyula, a tolnai áll. selyemfonoda derék igazgatója,

szigorúan meghagyta, a munkás személyzetnek hogy a gyár területén csak magyarul szabad beszélni, a ki ezen rendelet ellen ismételtén vét, a szolgálatból elbocsájtatik. Ezen hazafias eljárás nem szorul dicséretre. Sok állami tiszt viselő, kinek igazgatása alatt a munkások számai állanak, példát vehetnének Steintől, hadd jutna a magyar nyelv Magyarországon az őt méltán megillető jogaiba.

— **(Amerikai adós.)** Egyik helybeli jóhírnevű aranyműves és ékszerész két egész dollárt kapott New-Yorkból egy ékes német nyelven megírt levél kíséretében, melyben tudakozódik adóssága felől. Igen érdekes, hogy ez az amerikai ur már vagy harminc éve adósa a cégnek, a mely a tartozás összegéről már rég le is mondott s az az ur ezideig még csak hirt sem adott magáról s ime most, a mai postával küldött tartozása törlesztéséül két dollárt, mely ugyan csak nagyon kis része a járandó összegnek, de mégis valami. Azt volna még érdekes tudni, hogy mi indította azt az urat adósságának törlesztésére? A lelkiismerete, vagy tán hogy vagyonhoz jutott?

— **(A lovak között.)** Tagadhatlan, hogy azokat az apró kis gyermekeket, a kik még beszélni is alig tudnak, valami felsőbb hatalom őrzi minden veszélytől s így lehet csak az, hogy ha magukra vannak hagyva, igen ritkán éri őket baj, holott sokszor igen veszedelmes belyzetbe kerülnek. Ezt erősíti meg alábbi hírünk. *Smórer* Katinka még csak három éves, a ki még nem tud logice gondolkodni s annál kevésbé tudja magát a veszélytől óvni és megvédeni. Ma reggel kiszökött az utcára — a széles-utcában laknak szülei — s ott gyerek pajtásaival a porban játszott. E közben jött egy kocsi sebes vágatásban. A gyermekek szétfutottak s a kis Katinka egyenesen a lovak közé futott ijedtében. A kocsis szerencsére ideje korán meg tudta fékezni a lovakat s így a kis leánynak az ijedtségen kívül mi baja sem esett. A gyorsan hajtó kocsist, *Vandró* Andrást, azonban a szülők feljelentették.

— **(Hirtelen halál.)** *Risner* Károly ismert tolnai szabómester s kiváló muzsikus, oly hirtelen halállal mult ki, mely nem csak hozzátartozóit, hanem az egész város lakosságát megrendítette. A minap ugyanis, reggeli felkelése után, szokása szerint ki akart menni az udvarra, de amint az ajtó kilincsét megfogta, összeesett és szörnyet halt. Az elhunyt 65 éves volt ugyan, de mindig jó egészséggel örvendett s mestersége mellett szorgalmasan eljárt trombitálni. *Risner* Károly, aradi tanító, a halottban édes atyját siratja.

— **(Az utca mint személtáda.)** A városban lakó emberektől megkivánható legminimálisabb jóérzés, meg egy egész halom különféle be és be nem tartott városi szabályrendelet tanuskodik arról, hogy az utca csak utca és nem személtáda, de ezt nem akarják a mi derék szobacáink megérteni. Nem egyszer panaszkodott már a közönség lapunk hírovtában arról, hogy mily negédes bájjal szórják a legfrekváltabb utcák hazainak szobaleányai a lakás porát és szemetjét a járók-kelők nyakába, nem egyet közülök meg is birságot e miatt a rendőség, de bizony ez mit sem használt. A szőke és barna Kati, Juci és Marcsák olyan pokoli élvezetet találnak abban az utcára való szemetelésben, hogy nincs hatalom, a mely őket ettől eltilthatná. Ma reggel (s zárjelben jegyezzük meg, már 9 óra volt) a *Kardos* Kálmán-utcán szórakozott egy ilyen vidám kedélyű szobaleány a magasból való »szemét szállítással.« Valóban pompás jelenet volt végignézni azt a találékony-ságot, melyet kifejtett, hogy minél többször kihajolhasson az ablakon s minél többet szemetelhesen. Először is egy hamu tartó szürke tartalmát bocsájtotta a szél szárnyaira, kis vártatra azután a »tollseprő« következett, melyet jobb ügyhöz méltó buzgalommal verdesett az ablakpárkányhoz, s mosolyogva

gyönyörködött abban, hogy hogy fürdenek a porszemek az üde tavaszi léghen s mint szállnak rá lágyan a járók kelők ruháira. Mint »schlager«, utolsónak maradt a poroló rongy és ebből mint a golyó szóró ágyu lövegei röpültek szerte a szemét részecskék. Hogy az ilyen szobaleány-szórakozás aligha engedhető meg egy ilyen forgalmas utcán, azt tán mondanunk sem kell, s ezért jó volna, ha a rendőség az ilyen ellenőrzésére s szigoru megtorlására több gondot fordítana.

— **(A kis vandálok.)** Nem akarjuk ezzel a hírünkkel éppen a tanuló ifjúságot bántani, mert nálunk, hol nem csekély az iskolamulasztók száma, nehéz is volna megállapítani, hogy a valamely csinyt elkövető gyermekeregben mennyi a diák s mennyi az iskolakerülő s így kénytelenek vagyunk több helybeli kerttulajdonos panasza folytán hírudni, hogy az utcán játszadó gyermekek raja néha egész ostromot rendez a most virágzó orgona bokrok ellen. A hol egy-egy ilyen orgonabokor kihajlik az utcára, ott aztán szüretet tartanak a kis vandálok, kik ha kézzel érik el a virágot alaposan megtépázzák a bokrot, míg ha könnyen nem juthatnak hozzá, közáport indítanak. S az egész dologban ez a tulajdonképeni veszedelmes, mert hát a feldobott kő nem esik ám mindig az utcára vissza, hanem bepuffan az udvarra, hol tekintélyes galibát okozhat. A kis vandálok ellen különben már történt feljelentés a rendőrségnél is, mely most meg fogja zavarni a furcsa mulat-ságot.

— **(Tolvaj vándorló legény.)** *Kovács* János, herendi lakos házába a napokban beállított egy vándorló legény, ki alamizsnát kért. A gazda betért a házba, hogy az éhségről panaszkodó legénynek valami alamizsnát hozzon s ezt az alkalmat használta fel a vándorlegény arra, hogy a gazdának az udvaron levő télikabátját ellopja. Mire *Kovács* János visszatért, a vándorlegénynek már csak hült helyét találta. Nyomban jelentést tett az esetről a községi előjáróságnál s így sikerült a hatóság embereinek a tolvajt a község országútján elfogni s a lopott kabátot tőle elvenni. A vándorlólegényt átadják a bíróságnak.

— **(Orgazdasággal vádolt cigány.)** A hatóság emberei gyakran szoktak oly községekben, hol időközönként cigányok ütnek fel sátorfájukat, ellenőrzést tartani ama célból, hogy a nem épen jóhírű cigányok üzelméről tudomást szerezzenek. A napokban ilyen ellenőrzés alkalmával *Kolompár* Patyi István cigány lakásába tévedtek a hatóság emberei, kik ott különféle gyanus holmit találtak, melynek tisztességes uton való szerzéséhez alapos kétség férhetett. Miután azonban a cigányra a lopás gyanúját nem lehetett rábizonyítani, valószínű, hogy egy orgazda tanjárára bukkantak a hatóság emberei, kik a cigányt feljelentették a bíróságnál.

— **(Malomügyek.)** Ilyenkor tavaszkor van az ideje annak is hogy a különböző községekben levő vizimalmoknál előfordult változásokat jelentsék be a molnárok, vagy hogy új malmok építésére engedélyt kérjenek, mi természetesen hivatalos eljárást és helyszini szemléket von maga után. Eme malomügyi tárgyalások és felülvizsgálati szemlék megejtése végett *Tormay* Károly alispán, ma M.-Bolyba utazott.

— **(Ismét egy új banda.)** Bármily indolenciával legyenek is vádolhatók a kormány s a különböző hatóságok, a kivándorlási ügyet illetőleg aligha érheti őket gáncs, csupán az a kár, hogy minden figyelmük és körültekintésük mellett még maig sem találták meg a helyes módot arra, hogy miként kellene alaposan segíteni a kivándorlás szomorú ügyében, mert hát a lakosságok eme ténye még mindig tart s szinte nincs is arányban nálunk a kivándorlás elleni mozgalom eszközei ama mozgalommal szemben, melyet külföldi s kizárólag e célra alakult ügynökségek a ki-

vándorlás mellett fejtenek ki. Gomba módra teremnek ezek a tudatlan emberek jóhiszeműségére alapított csalással teli ügynökségek, melyek közül a legfrissebb süttető a »Falk és társa« című hamburgi ügynökség, mely a maga cirkulariumaival szinte elárasztja a magyarországi különböző vidékeket s melyekben csekély tíz forint előleg beküldése mellett eget, földet, tejben, mézben uszó Kánaánt ígér a népek, sőt előzékeny hangon kitanítja őket arra is, hogy miként lehet legkönnyebben a kivándorlást ellenőrző hatóságok éber figyelmét kijátszani. S hogy annak az új ügynökségek mily jó beválik a maga üzelmé, bizonyítja az is, hogy a közelmúltban az Abauj-megyei Szendrő községből *négyszázhatvanöt* vándoroltak ki a »Falk és társa« ügynökség segítségével. Ezek ama szomorú adatok, melyeket a m. kir. belügyminiszter valamennyi törvényhatósággal egy rendeletben közöl, melynek természetesen ismét az a célja, hogy a hatóságok figyelmét felhívja az új ügynökség üzelméire s eme üzelmek lehetőség szerinti ellensúlyozására. Szerény véleményünk szerint azonban sokkal célszerűbb lenne, nem akkor kiáltani tüzet, midőn a ház már ég fejtünk felett s nem akkor ellensúlyozni az ügynökség üzelmét, midőn annak körlevelei már közkezen forognak s a maguk mélységesen meggyőző hangján már megmetyeltyezték a népet, hanem gondoskodni arról, hogy ne önthessenek olajat a tüzre, hogy ezek a különben hamburgi cégjegyzéssel ellátott cirkulárok egyáltalán ne is kerüljenek oly kezekbe, melyek között veszedelmet okozhatnak.

— **(Sorozás a pécsi járásban.)** A pécsi járásban az idén megtartott fősorozást tegnap délben fejezték be a Scholz-féle sörházban, míg a tegnapi délutánt és a ma délelőtti a kimutatások összesítése foglalta el. A sorozásnál a polgári hatóság részéről megjelent *Seeh* Károly ny. főszolgabíró mint polgári elnök, a járás képviselőjében *Waniss* Sándor főszolgabíró és *Trixler* Rudolf dr. járásorvos. A közös hadsereg részéről *Durália* Pál őrnagy, *Papanek* Oszkár főhadnagy, dr. *Baschkof* Jakab ezredorvos. — A honvédség részéről *Krissanich* Andor alezredes, *Kanovits* György főhadnagy és dr. *Darányi* Arpád ezredorvos. Sorozásra került összesen 680 ujonc; ezek közül bevált 243, míg 437-et alkalmatlannak talált a bizottság. A pécsi járás az idej sorozása gyenge eredményűnek mondható, a mennyiben csak a hadkötelesek 28%-a vált be.

— **(Leégett pajta.)** Nagyszokoly, tolnamegyei községben tűz volt a minap. *Mészáros* István, ottani lakos pajtája gyuladt ki és le is égett, mert a tüzet már csak későn vették észre. Hogy a tűz miből keletkezett, eddig még nem tudják.

— **(Kiszébelt ember.)** *Tenke* József, simontornyai lakos drágán fizette meg, hogy bement egy pohár borra a minap a korcsmába. Miközben ugyanis borozgatott, mellé szegődött egy vándorlegény, ki görbői illetőségűnek mondta magát s élénk beszélgetésbe elegyedett vele. A sok szó közben *Tenke* nem is vette észre, hogy a legény a zsebében kotorász és kiemeli onnan 20 koronát tartalmazó erszényét. A vándorló egyszerre hirtelen eltávozott a korcsmából s mire a káros a lopást észrevette, a zsebtolvaj már messze járt. Most keresik, ha ugyan nyomára jöhetnek; hogy azonban a lopott pénzt akkorra az utolsó krajcárig elkölti, az — több, mint bizonyos!

— **(Tolvajok az éjben.)** Az éjjel egy rendőr a káptalani csárda környékén két gyanus alakra bukkant, kik egy batyut cipeltek. Rájuk szólt, hogy hová mennek, mire a két ember futásnak eredt. A rendőr utánuk futott s ekkor azok eldobták a batyut s még jobban futva, végre is eltűntek az üldöző rendőr szeméi elől. A rendőr erre az eldobott batyut vette szemlére s akkor látta, hogy egész sereg baromfi van abban összekötözve.

— A megugrott emberek tehát kétségtelenül loptak valanonnán a baromfiakat s a rendőr épen akkor látta meg őket, mikor zsákma nyukkal odább akartak állni. Az egyik tolvaj lutas közben elvesztette a kabátját is s most ebbe a kabátba illő embert keresi a rendőség, hogy így nyomukra jöjjön a megugrott tolvajoknak.

— **(A búrok védangyala)** cím alatt rendkívül érdekfeszítő új regény közlését kezdte meg a »Budapest« áprili 26-iki számában. A regény tárgya az angol búr háború van merítve, s főalakja egy bájos fiatal leány, ki együtt küzd honfitársaival, s valóságos védangyala a harcoló búroknak. A regényben szerepel egy hős magyar fiú is, aki rettenthellen vitézsegevel tűnik ki. A regény a háború eddigi folyását eseményeit rendkívül vonzóan és érdekesen tárja eléünk; családtagjainak, hadikalandjainak valóságos hősköteménynyé domborodik, s elejétől végig lebámulást az olvasó érdeklődését. A regény eddigi közléseit kívánatra szívesen megküldi a »Budapest« képes pol. napnap kiadónváltala. (Budapest, IV., Sarkantyus u. 3. sz. a.)

— **(Jelentes a vizáról.)** A tette forrás vizanásárai a főmérnöki hivatal a következőket jelent: A viztartók tele vannak; a tettei forrás vizszolgáltató kepessege folyó hó 26-án reggel 6130 köbméter.

— **(A bor.)** Hogy a bor sok bajt okoz az embernek, mindennap láthatjuk az életben. Nincs nap, a melynek bármely egyhangú krónikájába bele ne vegyülne egy két zajosabb eset, a mit a bor okozott. Különösen a vidéken gyakoriak az ily esetek, melyek rendszeresen a bíróságnál nyerik meg a folytatásukat. Így történt ez most is Szászvárott, ahol Baka Lajos, szegárdi lakos, egy korcsmában verekedés közben leütötte Lutter András

szászvári lakos. A másik eset Baranyavárott fordult elő, hol *Bosnyák Pált* késsel megszurkálta korcsmai verekedés közben *Horváth Fido*, baranyavári lakos. Mindkét tettes azzal védekezik, hogy a bor az oka mindennek; ők nem tudják, mit cselekedtek, mert — ittassak voltak. Hasonló a védekezése *Menárik József*, tótkeszi lakosnak is, a ki meg ifju *Kersák Györgyöt* késelte meg egyik falubeli korcsmában. Így hit a bor az oka mindennek; de mert a bort nem lehet kérdőre vonni, majd csak a tetteseket állítják a bíróság elé leszámolás végett.

— **(A város kórházi bizottsága)** ma délután 4 órakor ülést tartott a városháza közgyűlési termében *Majorossy Imre* polgármester elnöklése alatt. Az ülésen résztvettek: *Erreth Lajos*, kórházi igazgató főorvos, *Fekete Mihály*, *Oberhammer Antal*, *Kelemen Mihály dr.*, *Ludvig Ferenc dr.*, *Schmidt Antal dr.*, *Kaufner Mór dr.*, *Bokor Emil dr.*, *Csismadia Géza*, másodaljegyző, *Kindl Ferenc*, *Troll Paul*, Ferenc, címz. püspök, *Cserta Vince*, *Pick Ignác dr.*, és *Daempfl Imre*. Az ülés a hátralékos ápolási díjak rendezése iránt bizottságot küldött ki, melynek tagjai lettek *Deutsch Kornél*, *Erreth Lajos dr.*, *Kelemen Mihály dr.*, *Cserta Vince*, *Fekete Mihály* tiszt. főügyész és *Csismadia Géza* másodaljegyző. Tudomásul vette az ülés a belügyminiszternek a kórházi ellenőr, gondnok és irnokok jutalmazását jóváhagyó leiratát s több kevésbé fontos ügy letárgyalása után az ülés félőtkor végetért.

— **(A megromlott vér szeszélyességéről.)** Gyakran találkozunk oly sze-

mélyekkel, akik akár munka közben, akár más módon bőr- vagy vágási sebet kaptak. Néhány nap múlva azt mondja magában az egyik »Nem jelent semmit, sebem be van hegedve.« Mások ezt tapasztalják: »Különös, hogy sebem olyan soká akar behegedni.« Honnan eredhet hasonló oknál ezen különböző eredmény? Ez azon egyszerű tényálláson alapszik, hogy egyik-egyiknek tiszta volt a vére, a másoké pedig nem. Az ép most elmondottak megerősítésére egy hathatós levelet idézhetünk *Ebensberger Margit* asszonytól, a ki mosonó Münchenben, Thal 2/111.

»Több év óta nyílt seb volt a labamon. A szuró, égető érzést, melyet a seb okozott, végre már nem bírtam elviselni és kenőcsöket, pomádákat és tapasztokat kísértem meg, de minden enyhülés nélkül. Egy napon az Ön kis könyvecskéjét olvastam, a melyben el van mondva, hogy a Pink-labdacsok a vért tisztítják. Egy kísérletet tettem. Miután két dobozzal vettem belőle, sebem jobb kinézetet nyert. Folytattam a kezelést és a seb teljesen behegedt. — Legforóbb köszönetet mondok önnek.«

Nyílt sebek lábán és kézen veszélyesek és nehezen gyógyíthatók. Nagy veszély elkerülése végett arra kell törekedni, hogy a seb lehető leggyorsabban behegedjen. A legegyszerűbb szere ennek az, hogy gazdag, tiszta vérral bírjunk. Tisztítsa meg ezért vérért, mert eltekintve súlyos betegségektől, mint vérszegénység, sarkór, neurasthenia, reuma és gyomorhajók, elkerüli a veszélyeket, amelyek látszólag lényegtelen dolgokból, mint pld. egy vágási seb, keletkezhetnek. Vérért tisztítandó, tegye azt, amit *Ebensberger Margit* asszony tett, vegye a vér leghatalmasabb megújító és az idegek erősítő szerét, mely *Pink-labdacsok* név alatt ismeretes.

Ezen labdacok kitünőek vérszegénység,

a füstöt a levegőbe. Gáspár Laci pedig beszélt a szép csillagos éjszakáról, a friss őszi időről, sok minden másról, a mi eszébe jutott. És mindig csak Leonának, mind közelebb-közelebb hajolva hozzá, úgy hogy szinte érezte a kövér lány piros ajkainak forró leheletét.

Korilovszky, a szobrász, szó nélkül haladt Csertő mellett. S ha beszélt is, csak röviden szólt s Boldizsár ép oly röviden válaszolt neki.

— Szép asszony, ugye?

— Kicsoda?

— A Sziv-dáma. Szép, de veszedelmes. Ön nem találta ugy?

— Nem.

— Hja persze, még csak ma ismerte meg. De majd, ha évek óta ismeri, mint én. Akkor rabja lesz.

— Miért gondolja?

— Mert én is az lettem. De hiába. Irtam hozzá verseket s lemintáztam, mint Vénuszt. A szobrot ott tartja az ebédlőjében, engem pedig jóbaráti címmel ruházott fel minden jog nélkül.

— Hát követelje a jogokat. Hisz ön lengyel, nem szabad rabságban sinlődnie.

— Nem lehet, nincs hatalmam fölötte. Nem érdeklődik irántam. Velem sohasem töltött oly sok időt el, mint ma este önnel.

— Tudja, hogy miről beszéltünk.

— Az ön hőstettéről. Épen ez mutatja, hogy érdeklődik iránta.

Csertő szerencséjére a szobrász haza ért s így ő megszabadult a további fakgatásoktól.

sággal segítettek le róla a felöltőjét, vették le kalapját s botját a kezéből.

Az öreg ur megérkezése azonban jel volt a vendégeknek az indulásra. De azért nem igen siettek, mert hát mindenki jól érezte magát. Parlaghy Abel, a spiritizista piktor az öreg urat is megismertette csakhamar a lélekidézés fótanaival s tartotta a többieket is szóval. Gáspár Laci a kövér Leonától bucsuzott, Klára asszony pedig Bodolának szólt gyengéd, hízogó hangon:

— Jöjjön, segítse fel a köpenyemet!

És csak lassan volt kész a társaság az indulásra. Irén behívta Ninát s a kétkaros gyertyatartót a lobogó gyertyákkal a kezébe nyomta, hogy világítson a vendégeknek a lépcsőkön. S azután mégcsókolta Klárát, a kövér Leonát és sorban kezet fogott vendégeivel.

— Jó éjt urak!

S mikor Csertő Boldizsár kezet csókolt neki, annak lágy, olvadó hangon újra ismételte:

— Jó éjt!

Flóri, a zöldhasu, pirosbóbitás papagály rikácsolt a kalitjában s verte csőrével a vas hintákat, a mint a vendégek az előszoba ajtajából még egyszer jóéjszakát köszöntek a ház asszonyának s azután csak lépteik zaja hallatszott be, ahogy Nina levilágított előttük a lépcsőkön.

A Sziv-dáma pedig fáradtan, kimerülve vetette le magát budoárjában egy zsöllyére és nagyot sóhajtott, mintha valaki után küldené a lelkét, a ki már nincs itt, a ki messze jár. S azután tenyerébe szoritotta forró homlokát s úgy susogta maga elé:

— Vajjon mi lesz ebből?!

sápkór, neurasthenia, általános gyengeség, valamint gyomor- és bél aajok ellen.

A Pink-labdacsok kaphatók minden gyógyszerárban, valamint az ausztria-magyar országai főraktárban Tőkés J. gyógyszerárban Bpsten, Király-utca 12. sz. dobozonként 1 ft 75 krért vagy 6 doboz 9 frtért.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomás a jegyzetel.

1901. április 26 délután 2 órakor

Barometer (redukált) = 756.8 m.

Hőmérsék = 16.4 °C.

maximuma: 16.0 °C. } tég. api.

minimuma: 7.9 °C. }

Párányomás: 7.3 mm.

Relatív nedvesség: 5.2 %.

Felhőzet: 10. Cum. SE.

Szélirány s erő: NE. 2. — Harmatp. 3.7 C.

Csapadék 24 órai: 0.4 mm. ○

Enyhe, esőre hajló borult i. v.

Dr. Czirak.

Művészet, irodalom.

○ Az „Önügyvéd“ hatodik kiadása jelent meg ifjú Nagel Ottó kiadásában. Ezen mű a régi jóhírenek, tartalombőségének és megbízhatóságának biztosítása céljából a szerző minden, a legújabb időkig alkotott törvényes szabályokat felvett annak tartalmába; a közbejött változtatások folytán szükségessé vált javításokat és kiegészítéseket a legnagyobb gondossággal eszközölte és az egész munka szorgos átvizsgálása mellett annak tartalmát újból rendezte és állította össze, így az „Önügyvéd“ ezen hatodik kiadásában is kiérdemli azt a régi jó hírnevét, hogy az „Önügyvéd“ hasonló munkák között a legjobb s teljesen megbíz-

ható, legtartalmasabb és úgy a családi, mint az üzleti viszonyokban a legmegbízhatóbb tanácsadó. Az „Önügyvéd“ VI. kiadása 53 nagy nyolcadrésű iv. tartalomjegyzékkel és betűsoros tárgymutatóval van ellátva. Ára füzve 5 frt, vagyis 10 korona, diszes vászonkötésben 6 frt, vagyis 12 korona. Kapható minden könyvkereskedésben.

○ Szent István palástjának, a budai várban őrzött, a régi magyar ereklyének hű és szép képét mutatja be a Nagy Képes Világtörténet. Ez a palást a magyar állammal körülbelül egy idős s a mint szálai avultak, úgy erősödött mindig a magyar nemzeti élet. Ennek a legendás történeti multu palástnak a képe van meg a Nagy Képes Világtörténet 107—108. füzetében. — A 12. kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marcali Henrik, egyetemi tanár, a kötet szerzője dr. Mika Sándor. Egy-egy kötet ára diszes félbörkötésben 11 korona; füzetenként is kapható 60 fillérré. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest, Üllői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés utján.

Törvénykezés.

§ Magánokirat hamisító. Szabályi János, pécsi lakos elváltan él a feleségétől s van egy házuk, mely kettőjük nevére van írva. Szabályinak pénz kellett volna s kiállított fiával, Szabályi Mátyással egy 150 frtról szóló adóslevelet, melyre a fiu ráírta az édes anyja nevét s az így kiállított adós levél ellenében felvette a nevezett összeget Szabályi János részére Csonka Teréz Lauber Rezső dr. ügyvédtől, ki azt bekebelezte a

háza. A mint azonban kitudódott a névhamisítás s Lauber Rezső megismerte a való tényállást, rögtön töröltette az asszonyt illető részről a zálogjogot s így kár nincs. Szabályi Mátyás elismeri, hogy anyja nevét hamisította, de azt mondja, hogy atyja biztatta erre, Csonka Teréz meg nem tudta, hogy hamisított az irás és így csak Szabályi Mátyást ítélte el a kir. törvényszék magánokirat hamisítás vétségeért nyolc napi fogházra.

§ Az Igazságügyi Közlönyből. Az „Igazságügyi Közlöny“ jelentése szerint Hunyadi Ignác, pécsi kir. törvényszéki aljegyző nyugdíjaztatott; Gyulai Gyula, siklósi kir. járásbírósi aljegyző pedig állását elvesztette.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április 26-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén, melyen Tallián Béla alelnök elnökölt, Kola János előadó be-terjesztette az igazságügyi bizottság jelentését a kolosvári kir. főügyészség megkeresése tárgyában, mely a képviselőház megsértése miatt felhatalmazást kér Kolcsár Simon ellen büntető eljárás indítására. A Ház az igazságügyi bizottság javaslatára megtagadta a felhatalmazás megadását.

Az Adria-javaslat tárgyalásánál a 11-ik szakaszhoz Major Ferenc módosítást nyújt be, melyet Hegedűs miniszter nem fogad el.

Rakovszky István a jelenlevők megolvását kéri, a mi megtörténvén, kitünt, hogy

ÖTÖDIK FEJEZET.

Melyben némely dolgok történnék az éjszakában, a melyek azonban a jövőre nézve beláthatatlan fontosságuk.

Szép, csillagos éjszaka volt. A levegő friss volt azonban s néha a hegyek felől csipős szél kerekedett, mint az már ilyenkor, ősz közepén szokás.

Lent az utcán a Sziv-dáma vendégei elbuosztak egymástól.

— Velünk jön-e, megy-e?

Kérdezte Béltekyné Henriket, a kinek ez a kérelem parancs volt és nagy örömet okozott mámoros lelkének.

A kövér Leona ugyanezt kérdezhetné volna a kapitánytól. De ő álmos volt s nem kérdezett semmit. Gáspár Laci azonban már a Hamar Pál karjába kapaszkodott s úgy indult velük.

— Ha megengedi, Leonora kisasszony, elkisérem önöket.

Korilovszky, a lengyel szobrász, már attól félt, hogy Parlaghyval marad s lelkében mély ellenszenvet érezvén a spiritiszta festő iránt, ez nagy büntetés lett volna reá. Így hát sietett Csertőnek felajánlani a kíséretét. A mit az annál inkább örömmel fogadott, mert így Kánya Leót foglalta le magának kíséretül Parlaghy s így nem kellett félnie, hogy a világlátott fiatal kollega telebeszéli a fejét utazásaival.

S a friss, őszi éjszakában mindenki sietett haza.

Parlaghy, alighogy elváltak a többitől, boszusan szólott:

— A Sziv-dáma estélyei kezdenek nagyon unalmasak lenni. Még csak egy valamire való szeanszot se lehet az ilyen estélyen összehozni, mint a milyen a mai is volt.

— No majd a télen, akkor színészek is lesznek vendégek. — Vigasztalta Kánya Leó.

— Bárcsak lehetne hát. Pedig azt hiszem a sziv-dámánál is találhatnék kitűnő médiumot.

— Csak nem a kis özvegyet?

— Nem, hanem azt a leánykát, a ki világított a lépcsőkön. A Ninát. Annak a leánynak van valami a szemében, a mi különöset jelent.

— Talán nagyon álmos volt, vagy sokat talált inni a konyhában behűtött borokból — próbálkozott tréfálni Kánya Leó.

— Óh nem. Ez a leány vagy korán lett szerencsétlen, vagy hamar le fog térni a jó ösvényéről. Szemeiből láttam első pillantásra, hogy predestinálva van valami különös sorsra.

S szegény Kánya Leó most már hallgathatta a piktor fejtegetéseit a predestinációról, mig csak haza nem ért vele. De akkor azután ő maga is sietett ám, hogy mihamarabb otthon legyen.

Gáspár Laci a számtiszt karjába kapaszkodva másik oldalán ott érezte közvetlen közelében a kövér Leonát, a kinek keze véletlenségből ha a kezéhez ért, a lány nevetve kért bocsánatot.

— Higyje el, olyan fáradt, olyan álmos vagyok.

Hamar Pál dörmögött valamit a kövérek lustaságáról s csak fujta a Sziv-dáma illatos szivarjai egyikéből

csak 96-an vannak jelen s ezért az elnök az ülést felfüggeszti.

Szünet után a 11-ik szakaszt megszavazták.

A 12-ik szakasznál Major Ferenc kevesli az Adriára kivethető birságot. Hegedüs miniszter felvilágosítása után a szakaszt elfogadták.

A 27-ik szakasznál, mely az Adria adómentességéről szól, Pichler Győző az állam érdekeivel ellentétesnek mondja az adóelengedést. A kormány folyton a pénzhiányra hivatkozik, mikor égető bajok orvoslását kéri; nem lehet tehát egy dúsjövedelmű vállalatnak milliókat ajándékozni. — Javaslatot nyújt be az iránt, hogy az Adria az összes adókat, bélyeg- és illetékdíjakat fizesse be.

Polónyi Géza azt kívánja, hogy a társulat legalább 6%-os osztalékon fölüli jövedelme után fizesse meg az adókat. Azt hiszi, hogy itt egyéni befolyások érvényesültek. (Rakovszky közbeszól: gyanus!) Polónyi pártolja Pichler javaslatát.

Major Ferenc az Adriának nyújtandó adómentességet bűnnek mondja s ismétli a szerződés ellen már eddig fölhozott kifogását. Majd szünetet kér, mit az elnök el is rendel.

Szünet után Major folytatja beszédét s visszaélésnek mondja ezt a szakaszt, mely merénylet a képviselőház tisztessége és becsülete ellen. Itt az a gyanu merül föl, hogy a javaslat mögött a kormánypart kasszája rejtezkedik.

TÁVIRATOK.

— Eltemetett bányászok.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Alsó-Sajón, a rimamurányi vasmű részvénytársaság bányájában iszapömlés történt, mely *bét munkást maga alá temetett.*

— Óriási benzinrobbanás.

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Frankfurt melletti Griesheimban, hol tegnap délután a vegyészeti gyárban óriási benzinrobbanás történt, mint ma táviratilag jelentik újabban, *a sebesültek számát kétszázra teszik. Sok embernek nyoma vesztett s ezer munkás kenyereét vesztette. A tüzet hajnalban sikerült lokalizálni.*

— **Az egyetemi keresztes ügy vége.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti tudományegyetemen ma hirdették ki az egyetemi tanács ítéletét a keresztfeltevő ifjak ügyében. A tanács mind a hetvenkét egyetemi hallgatót az egyetem tanulmányi és fegyelmi szabályzatába ütköző vétségért egyhangulag a tanács előtt kihirdetendő *rektori megdorgálásra* ítélte. Az ítéletkihirdetés után *az elítélt ifjak lelkesen megjelenezték a rektort* és az egyetemi tanácsot az enyhe ítéletért.

— **Főhercegnő a gyermekmenhelyen.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Mária Valéria* főhercegnő Budapesten ma délelőtt meglátogatta a budapesti első gyermekmenhelyet; mindent részletesen megtekintett s megszólítással tüntette ki a magyar kormány jelenvolt tagjait.

Nyilt-tér.*)

A „Pécsi Figyelő“ folyó hó 26-án kelt számában közzétett Himen hirre vonatkozólag tisztelettel megjegyzem, miként én a Herceg testvérek pécsi nagygyáránál ezelőtt egy évvel voltam mint utazó alkalmazva.

Jelenleg azonban a Thier József electro mechanikus gyáránál (Steyer) vagyok, mint utazó alkalmazva.

Kijelentem egyben, miként a Hercegetestvérek pécsi nagygyáránál való alkalmaztatásom alatt nevezett cég ellen mi kifogásom sem volt.

Értesitem továbbá ismerőseimet és jóbarátaimat, miként özv. Hubb Istvánné urnóval f. hó 22-én a pécsi I. ker. anyakönyvvezető ur előtt házasságra léptem és frigyünket ugyanaznap délelőttjén a belvárosi róm. kath. templomban Magenheim József apátplébános ur egyházilag meg is áldotta.

Pécs, 1901. április hó 26-án.

Deutsch János

pécsi lakós.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Laptulajdonos	Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV	PLEININGER FERENC
	TAIZS JÓZSEF
	kiadó.

KIS HIRDETÉSEK.

Lánc-utca 11. számú

h á z,

mely áll 7 lakás és nagy pincéből, gyümölcsös-kerttel együtt jutányos árért eladó.

Egy szakképzett gépész, a ki 4 évig volt egy helyen alkalmazva, hasonló állást keres nagyobb gőzmalomnál vagy uradalomnál. — Bővebb értesítést ad **I. P. Pécs,** Lánc-u. 11. sz. a.

Tavaszi-u. 19. számú

HÁZ,

eladó, mely áll 6 szoba, 3 konyha, 2 éléskamra és nagy kertből. Bővebbet ugyanott a tulajdonosnál.

Bátori-u. 10. számú **HÁZ**

eladó, esetleg elcserélendő. Bővebb értesítést ad ugyanott a háztulajdonos.

Attila-u. 5. számú

h á z

mely áll 3 lakás és egy nagy pince-helyiségből jutányos árért eladó.

Értekezni ugyanott a tulajdonosnénál.

Alsó-Balokányi-utca 4. számú

h á z,

mely ur lakásnak igen alkalmas, gyümölcsös kerttel együtt, jutányos árért eladó.

REINISCH ANTAL férfi-szabó

Lyceum-utca 17. sz.

Elvállal férfi-ruhák készítését a legújabb facon sze int, ugyszintén javításokat is elfogad a legjutányosabb ár mellett.

Özv. Kovátsits Antalné

szijgyártó-üzlete PÉCSETT, Irgalmasok bazárja. Ajánlja dusan felszerelt raktárát lószerszám, nyereg, pénzszény, utibörönd és sétabotokban.

Rambuszek Jakab

szalma- és nádszék-készítő PÉCS, Kossuth Lajos-utca 16.
Elvállal ugyane szakmába vágó javításokat is jutányos árért.

Kugler Lipót, kárpitos

Kassárnya-utca 27. Elvállal mindentéle szakmájába vágó új munkát és javításokat.

Dömel Nándor szoba-templom, cég, díszfestő és mázoló.

József-utca 5. szám.

Elvállal minden e szakmába vágó munkát a legjutányosabb árért!

Hirdetések.

Uj találmány!

A szegedi VIDERKER MÁRTON-féle

szabadalmazott támlába rejthető

fedeles

kocsi-ülések

melyeknek Baranya- és Somogy-vármegyék területén kizárólag **egyedüli elárusítója** vagyok és a mely ülések **nap, szél és a legnagyobb viharok ellentállva, Phaethon kocsikra, valamint gazdasági és igás kocsikra is alkalmazhatók**

nálam kaphatók.

Ajánlom továbbá a kor igényeinek megfelelően berendezett **kész kocsi raktárat, kocsifényező és nyerges-műhelyemet,** hol minden e szakmába vágó munka gyorsan és olcsón készül.

Hibátlan és kifogástalan munkáimra különös figyelmet és gondot fordítok, miért is kérem a t. megrendelőket, hogy teljes bizalommal hozzám fordulni sziveskedjenek.

Brenda József

kocsigyártó,

Király-utca 30. és Percel-utca 27.

Legjobb készítményü

butorok

legolcsóbban vásárolhatók

FEHÉR BÉLA

butor-raktárában

Pécsett, Apáczai-utca 2. sz. a.

(a Takarekpénztári új palotában.)

Külön osztály kárpitos butorokra.

Mindenki

meggyőződést

szerezhet, hogy

Klein Sándornál

Pécs, Széchenyi-tér 7.

van a legolcsóbb, legjobb

férfi és gyermek-

RUHA

beszerzési forrás.

Rendkívüli **olcsó árak mellett** minden ruhadarab kitűnő minőségű szövetből, tartósan és izlésesen van elkészítve.

Midőn még t. vevőim figyelmét azon kedvezményre is felhívom, hogy javítások és ruhák vasalását díjazás nélkül elvállalom, vagyok kitűnő tisztelettel

Klein Sándor.

Üzlet-átvétele.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy

Piacsek Károly

cég sirkő- és kőfaragó-üzletét **átvettem és azt a fenti cég alatt változatlanul tovább vezetem.**

Egyszersmind értesitem a n. é. közönséget, hogy egyedüli törekvésem lesz a cég jó hírnevét továbbra is fenntartani és a t. vevőimet minden tekintetben kielégíteni.

Elvállalok mindennemű e szakmába vágó **épület-munkákat**, továbbá **sirkővek készítését**, a **legegyszerűbbtől a legdisebb** kivitelig

a **legjutányosabb árakért.**

A nagyérdemű közönség b. pártfogását kérve maradok kiváló tisztelettel

Piacsek Jenő.

Kossuth Lajos-utca 1. sz.

Üzlet-megnyitás.

Az „Angol-Divat“-hoz címzett férfi és gyermek ruha-áruház **Pécsett, Király-utca és városház épület sarkán.**

Ajánl: tavaszi és nyári ujdonságokat.

Egy nyári öltöny minden színben 22—50 koronáig ;

Egy tenis öltöny (csikos) minden színben 24—32 „ ;

Egy Ferenc József öltöny finom kivitelben 45 — „ ;

Raglan kabát, szürke himalaya 32 — „ ;

Mosó és szövet gyermek-kosztümök minden árban, a legszebb kivitelben kaphatók.

Kérem a n. é. közönség szives pártfogását

Tisztelettel

Kovács Bernát.

Hirdetések

a hirdetésbélyeg megszűnése folytán
jutányosan felvételnek a
„Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalában.

UJ SÖRGYÁR

Vasárnap, kedvező idő esetén
és minden következő vasárnap délután

az Uj sörgyári

ABBAZIA sör csarnok helyiségében

A CS. ÉS KIR. 52. GYALOGEZRED teljes zenekara

Scharf Róbert karmester úr személyes vezetése alatt

HANGVERSENYT

tart.

Belépti-díj szabad.

UJ SÖRGYÁR